

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ ΚΑ΄.

* ΑΘΗΝΑΙ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1923 *

ΑΡΙΘ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ τιμαριθμικὴ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους κατὰ τὸν κ. Δ. Σχοινᾶ.
Ν. Δ. Περί συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
(συνέχεια καὶ τέλος).
Νεκρολογία.— Ἐρνέστος Τσίλλερ.
Περιεχόμενα τοῦ ἔτους ΚΑ΄.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐπὶ τοῦ κ. Δ. Σχοινᾶ ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας γενομένης ἐκθέσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξευρέσεως βάσεως διὰ τὴν τιμαριθμικὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, Ἐπιδιώκεται οὕτω ἡ ἐξεύρεσις βάσεως κανονισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε οικονομικῶν ὄρων τῆς ζωῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν διαρκῶν μεταβολῶν τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς. Ἔως τώρα τὸ Ὑπουργεῖον ἐκάστοτε κατοπιν μαζρῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπαλλήλων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν ἐκανόνιζεν ἀξήσεις αἵτινες ὑπέκειντο εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ ἀδδαιρέτου διότι βάσις σαφῆς αὐτῶν δὲν ἐπύρχε.

Ὁ κ. Σχοινᾶς εἰσηγείται σῶστημα κατὰ τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ἐπ' ὄψει ὁ τιμαριθμὸς ἀλλὰ καὶ συγχρόνως παράγων συμμετοχῆς εἰς τὰ βάρη τοῦ κράτους ἢν καὶ ὁμολογουμένως οἱ προπολεμικοὶ μισθοὶ ἦσαν γλίσχοροι.

Ἐὰν A εἴνε ἡ μηνιαία δαπάνη διαβίωσης μᾶς οἰκογενείας (ἢ ἐνὸς ἀτόμου) εἰς τινα δεδομένην ἐποχὴν καὶ A' ἡ ἀπαιτουμένη

εἰς ἄλλην ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν εἰδῶν μετεβλήθησαν, ἵνα συντηρηθῇ ἡ οἰκογένεια ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὁ λόγος $\frac{A'}{A}$ δεικνύει τὸν συντελεστὴν μεταβολῆς τῆς δαπάνης διαβίωσης. Ὁ συντελεστὴς οὗτος, ἐξαρτώμενος ἐκ τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν (καὶ τῆς ἐργασίας) δύναται νὰ ὀνομασθῇ «τιμαριθμὸς» (nombre indicateur, index number) κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν θεωρηθέντα ὄρον διὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς μέσης τελικῆς τῶν μεταβολῶν τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ μιᾶς ἐποχῆς εἰς ἄλλην.

Εἶνε ἐννόητον ὅτι ὁ τιμαριθμὸς δύναται νὰ διαφέρει ὀσισωδῶς ἀπὸ μιᾶς οἰκογενείας εἰς ἄλλην, ἐὰν εἴνε σηματοεικῶς διάφορος ὁ τρόπος τοῦ ζῆν, ἐὰν δηλαδὴ τὰ καταναλισκόμενα καὶ χρησιμοποιούμενα κατ' ἀοιτμόν εἶδη εἴνε σηματοεικῶς διάφορα. Ἀὰ τὰς οἰκογενείας ὅμοιως, αἵτινες ζῶσι συνήθῃ βίον, περιοριζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κυριωτέρων εἰδῶν, δὲν εἴνε δυνατόν ἐκ τοῦ μικροδιαφόρου βαθμοῦ χρήσεως τῶν εἰδῶν τούτων νὰ ἐκδηλωθῶσιν οὐσιώδεις τιμαριθμικαὶ διαφοραί. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὸ πλεῖστον, τῶν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν.

Ἰνα ἐπομένως ἡ οἰκογένεια ἐνὸς ὑπαλλήλου κ.τ.λ. διατηρηθῇ ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διαβίωσης δεόν αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ νὰ μεταβάλλωνται κατ' ἐθδὴν λόγον πρὸς τὸν τιμαριθμὸν Παρατηρητέον ὅτι ἐὰν τὸ εἰσόδημα τῆς οἰκογενείας δὲν ἀποτελεῖται ἐκ μόνου τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων πόρων, ὁ μισθὸς αὐτοῦ δεόν ἐπίσης νὰ κανονίζεται ἀναλογικῶς πρὸς τὸν τιμαριθμὸν, ὑποτίθεται δὲ ὅτι διὰ τὴν διατήρησιν τῶν αὐτῶν συνθηκῶν διαβίωσης δὰ ὑποστῶσι καὶ οἱ λοιποὶ πόροι ἀνάλογον μεταβολήν. Ὁ τοιοῦτος κανονισμὸς εἴνε σύμφωνος

ρος προς την κρατούσαν άρχην όπως έκαστος άποζημιούται αναλόγως προς την παρεχομένην έργασίαν άνεξαρτήτως της οικονομικής αυτού καταστάσεως.

Άνάλυσις του τιμαρίθμου.

Η δαπάνη διαβιώσεως (Α) δύναται να αναλυθῆ εἰς τὰ ἐξῆς κοινύλια :

- 1) Α₁ διὰ τὸ ἐνοίκιον
- 2) Α₂ διὰ τροφήν, φωτισμόν, ἑπιηρεσίαν καὶ καθαριότητα.
- 3) Α₃ διὰ προμήθειαν εἰδῶν ἐνδυμασίας καὶ ρουχισμοῦ ἐν γένει, καὶ
- 4) Α₄ διὰ γενικὰ ἔξοδα (κινήσεως, ψυχαγωγίας, ἱατρικῆς περιθάλψεως, προμηθείας καπνοῦ, ἀποταμιεύσεως κλπ.

Ἐὰν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διαβιώσεως αἱ μερικαὶ αὐταὶ δαπάναι μεταβληθῶσιν εἰς Α' ₁ Α' ₂ . . . λόγω μεταβολῆς τῶν τιμῶν, ὁ τιμαρίθμος θὰ εἶνε :

$$\tau = \frac{A'_1 + A'_2 + A'_3 + A'_4}{A_1 + A_2 + A_3 + A_4} = \frac{A'_1}{A_1} + \frac{A'_2}{A_2} + \frac{A'_3}{A_3} + \frac{A'_4}{A_4}$$

ἢ παριστῶντες τοὺς μερικοὺς τιμαρίθμους τῶν κοινυλίων διὰ $\tau_1 = \frac{A'_1}{A_1}, \tau_2 = \frac{A'_2}{A_2}$ κ.λ.π.

$$\tau = \tau_1 \frac{A_1}{A} + \tau_2 \frac{A_2}{A} + \tau_3 \frac{A_3}{A} + \tau_4 \frac{A_4}{A}$$

Κατὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν, κατὰ τὸ ἔτος 1914, αἱ ἀναλογίαι τῶν μερικῶν δαπανῶν πρὸς τὴν ὅλην τοιαύτην δι' οἰκογένειαν ἀποζῶσαν ἐκ τοῦ εἰσοδήματός της, ἦσαν περίπου 0,20 δι' ἐνοίκιον, 0,45 διὰ τροφήν κλπ. 0,20 διὰ ρουχισμὸν καὶ 0,15 διὰ γενικὰ ἔξοδα. Συνεπῶς.

$$\tau = 0,20 \tau_1 + 0,45 \tau_2 + 0,20 \tau_3 + 0,15 \tau_4$$

Ὁ μερικὸς τιμαρίθμος τῶν γενικῶν ἔξόδων δύναται κατὰ προσέγγισιν νὰ τεθῆ ἴσος πρὸς τὸν τιμαρίθμον τροφῆς ἥτοι $\tau_4 = \tau_2$, οὕτω δὲ

$$\tau = 0,20 \tau_1 + 0,60 \tau_2 + 0,20 \tau_3$$

Προσδιορισμὸς τῶν μερικῶν τιμαρίθμων.

Ἐὰν $\epsilon_1, \epsilon_2, \epsilon_3, \dots$ εἶνε αἱ ἀναλοκόμενα ποσοτήτες τῶν διαφορῶν εἰδῶν μηηναίως ἐπὶ οἰκογενείας ἐκ 4 ἀτόμων πρὸς διατροφήν, φωτισμόν, καθαριότητα κλπ. $\delta_1 \delta_2 \delta_3 \dots$ αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν κατὰ τὸ 1914 καὶ $\delta'_1, \delta'_2, \delta'_3 \dots$

αἱ νέαι τιμαὶ, ὁ μερικὸς τιμαρίθμος

$$\tau_2 = \frac{A'_1 \epsilon_1 \delta'_1 + \epsilon_2 \delta'_2 + \dots}{\Sigma \epsilon \delta}$$

$$\tau_2 = \frac{\epsilon_1 \delta'_1}{A_2} + \frac{\epsilon_2}{A_2} \delta'_2 + \dots$$

Γὰ κλάσματα οἷα $\frac{\epsilon_1}{A_2}, \frac{\epsilon_2}{A_2} \dots$ εἶνε οἱ συντε-

λεσται καταναλώσεως τῶν διαφορῶν εἰδῶν. Τὰ γινόμενα $\frac{\epsilon_1}{A_2} \delta_1, \frac{\epsilon_2}{A_2} \delta_2$ εἶνε ἡ ἀναλογοῦσα ἐπὶ τοῦ βλον μηνιαίου ποσοῦ δαπάνη δι' ἕκαστον εἶδος.

Ὁ τιμαρίθμος τ_2 ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Ὑπάρχουσι πράγματι εἶδη τινὰ ἅτινα δὲν μεταβάλλονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ὡς π. χ. ξυλάνθρακες, φωτισμός, ἑπιηρεσία. Ὅσον τὰ μέλη ἀξάνουσι οἱ συντελεσται καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τούτων καθίστανται μικρότεροι καὶ ἀντιστρόφως. Ἐπομένως ὁ ἀκριβὴς τιμαρίθμος θὰ εἶνε μεγαλύτερος ἢ μικρότερος ἐκείνου ὅστις προκύπτει ἐκ τῆς παραδοχῆς τῶν 4 μελῶν ἐὰν ἐπάροχων ὀλιγότερα ἢ περισσότερα μέλη.

Ὁ μερικὸς τιμαρίθμος τ_2 εὑρέθη διὰ τὸ τέλος τοῦ 1922 $\tau_2 = 9,86$.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ τιμαρίθμος τοῦ ρουχισμοῦ ἀνῆρχετο εἰς 13,10.

Τοῦναντίον ὁ τιμαρίθμος τοῦ ἐνοικίου λόγω τοῦ ἐνοικιοστασίου μόλις εἶνε $\tau_1 = 2$.

Ὁ ὀλικὸς τιμαρίθμος ἀνῆρχεται εἰς

$$\tau = 0,20 \times 2 + 0,60 \times 9,86 + 0,30 \times 13,10 = \tau = 9,00$$

Τιμαριθμικὸς τύπος τοῦ μισθοῦ.

Τὰς ἐκάστοτε μεταβολὰς τοῦ οὕτω ὑπολογιζόμενον τιμαρίθμον ἔδει νὰ ἀκολουθῶσι καὶ οἱ μισθοί. Ἄλλ' ἡ οικονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας εἶνε τοιαύτη ὥστε πάντες ἀφείλουσι νὰ προσφέρωσι τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς ἀπόδοσιν αὐτῆς.

Ἐὰν α εἶναι τὸ κρατητέον ποσὸν ἐκ τοῦ προπολεμικοῦ μισθοῦ Α, τοῦτο εἶνε ὀρθὸν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸν τύπον τοῦ νέου τοιοῦτου Α' κατὰ τρόπον ὥστε ν' ἀναλογῆ κράτησις τοσοῦτον μικροτέρα ὅσον οἱ οικονομικοὶ ὄροι βελτιοῦνται καὶ ἀντιστρόφως. Τὸν ὄρον τούτον π'ηροῖ ἡ σχέσις :

$$A' = (A - a)\tau + a \tau' = A\tau - a(\tau - \tau')$$

ἐθα $\tau < 1$. Διὰ $\tau = 1$, ἥτοι διὰ τοὺς αὐτοὺς ὄρους πρὸς τὸ 1914, ἐπανέρχονται οἱ προπολεμικοὶ μισθοί. Διὰ $\tau < 1$ μειοῦνται οὗτοι (διότι $a < A$), ἀλλ' ἀξάνουσι ἀπὸ ἀπόψεως κτητικῆς

δυνάμεως. Θέτοντες $\tau' = \tau - \tau v$ έχομεν ὡς τόπον τοῦ μισθοῦ

$$A^2 = A\tau - a\tau' \quad (2)$$

Ὅτω ἡ κράτης δὲν εἶνε πράγματι α ἀλλὰ $\alpha \frac{\tau'}{\tau}$

Ἐκ συντελεστῆς ἀξήσεως τοῦ μισθοῦ εἶνε

$$\sigma = \tau - \frac{a}{A} \tau'$$

Ἐφ' ὅσον τὸ α μεταβάλλεται κατ' ἐδθὲν λόγον πρὸς τὸ A θὰ ὑπάσχη ὁ αὐτὸς συντελεστῆς ἀξήσεως δι' ἄλλους τοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ τοιαύτη ἀρχὴ δὲν ἐπεκράτησεν ἐν τούτοις.

Ἐὰν θέσωμεν οὕτω $\alpha = \frac{A^{1,5}}{65}$, θὰ ἔχομεν

Διὰ A =	100	400	800
a =	15,4	123,1	348,1

Καὶ διὰ $\tau = 900$ (ὡς ἔχει σήμερον) καὶ $N = 0,5$

$$A' = 807,6 \quad 2861,4 \quad 5111,4$$

ἀντὶ τῶν 900 3600 7200

αἵτινες θὰ ἐδίδοντο ἂν οἱ μισθοὶ ἐκατοντίζοντο κατ' ἐδθὲν λόγον πρὸς τὸν τιμάρθμον (=Aτ).

Ἀντιστοιχεῖ στέρησις $a\tau' = 92,4 \quad 738,6 \quad 2088,6$ σημερινῶν δραχμῶν καὶ προπολεμικῶν.

$$\frac{a\tau'}{\tau} = 10,3 \quad 82,1 \quad 232,7$$

ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ὁ συντελεστῆς ἀξήσεως ἀνέρχεται εἰς

8,08	7,16	6,39
------	------	------

ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ 9,00

Τιμαριθμικαὶ κλίμακες μισθοδοσίας.

Ὁ κ. Σχινῆς εἰσηγείται ὅπως αἱ μισθολογικαὶ κλίμακες τοῦ προσωπικοῦ τῶν σιδηροδρομῶν καταρτισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τύπου $A' = A\tau - a\tau'$.

Αἱ βασικαὶ τοιαῦται, ἐξ ὧν θὰ ἀπορρέωσιν ἐκάστοτε αἱ ἐν ἐφαρμογῇ, θὰ περιέχωσιν εἰς ἐκάστην βαθμίδα τὰς ἀντιστοίχους δύο σταθερὰς ποσότητας A καὶ a.

Ἡ ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ τιμαριθμοῦ (ἀπὸ τ εἰς τ_1) ἐπερχομένη μεταβολὴ (ἀξῆσις ἢ ἐλάττωσις) τῆς ὀλικῆς δαπάνης εἶνε $(\tau_1 - \tau) \Sigma A - (\tau' - \tau') \Sigma a$. Ἀρκεῖ ἐπομένως νὰ προσδιορίζωται ἐκάστοτε μετὰ τὴν κατάταξιν τοῦ προσωπικοῦ τὰ ΣA καὶ Σa καὶ νὰ προστίθενται εἰς τὸ μέλλον αἱ εἰς τὴν προαγωγὴν ἀξήσεις τῶν A καὶ a ὅπως ἐξευροσκηται ἁμέσως ἡ μεταβολὴ τῆς δαπάνης καὶ τροποποιῶνται τὰ τιμολόγια.

Ὁ κ. Σχινῆς προτείνει συγχρόνως καὶ βασικοὺς μισθοὺς ἢ ἡμερομίσθια τῆς πρώτης βαθμίδος καὶ ἀξήσεις κατὰ βαθμίδα ἐκάστης κλίμακος ἀπὸ τριετίας. Οἱ μισθοὶ οὗτοι εἶνε περιπυρ ἐκεῖνοι οἵτινες ἦσαν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸ 1914 μὲ τινας τροποποιήσεις πρὸς κανονικότεραν διαβάθμισιν αὐτῶν. Ὡς ἡμερομίσθιον λογίζεται τὸ τριακοστὸν τοῦ μισθοῦ.

Οἱ προκείμεναι μισθοὶ μὲ τὸν σημερινὸν τιμάρθμον, καὶ $\alpha = \frac{A^{1,5}}{65}$ καὶ $v = 0,50$ εἶνε ὡς κάτωθι:

	Μισθὸς βασικὸς	Αὔξήσεις τριετίας	Μισθ. βασικοὶ ὑπολογιζόμενοι τιμαριθμικῶς	Μισθοὶ προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν Σ.Ε.Κ
Κλητῆρες	85,00	7,50	692,60	636,50
Δακτυλογράφοι α' τάξεως	120,00	7,50	958,70	607,50
Τμηματάρχαι	250,00	15,00	1885,15	1392,00
Μηχανικοὶ	270,00	15,00	2020,50	1685,00
Ἀρχιμηχανικοὶ	600,00	45,00	4043,40	
Ἐργάται	90,00	7,50	731,20	684,00
Ἐργοδηγοὶ	135,00	12,50	1070,20	950,00
Τροχοπεδηταὶ	85,00	7,50	692,60	636,50
Σταθμάρχαι α' τάξεως	180,00	12,50	1397,10	950,00
Θερμασταὶ	125,00	7,50	996,00	855,00
Μηχανοδηγοὶ α' τάξεως	175,00	10,00	1361,30	980,00